

Bijlage 1. Toelichting op de Wegsleepverordening gemeente

Bevoegdheid tot het wegslepen van voertuigen

Het uitvoeren van de wegsleepregeling is geen bevoegdheid meer van de burgemeester maar van het gehele college van burgemeester en wethouders. Het wegslepen van een voertuig moet gezien worden als een bijzondere vorm van bestuursdwang. In de algemene wet bestuursrecht (Awb) zijn algemene regels gesteld over de toepassing van bestuursdwang. Deze regels zijn voor een groot deel ook van toepassing op het wegslepen van voertuigen. Bepaalde artikelen van de Awb zijn niet van toepassing verklaard in het nieuwe artikel 170 lid 2 van de Wegen Verkeers Wet. Tegen het wegslepen van voertuigen staat op grond van de Awb bezwaar en vervolgens beroep open.

Uitgebreide werking

Op grond van de oude Wegenverkeerswet 1994 mochten op de weg staande voertuigen alleen worden weggesleept in het belang van de veiligheid op de weg of de vrijheid van het verkeer, dan wel het vrijhouden van invalidenparkeerplaatsen.

Op grond van de herziende regeling in de Wegenverkeerswet 1994 en het daarop gebaseerde besluit wegslepen van voertuigen, is het laatste criterium uitgebreid. Zowel de VNG als een aantal (grotere) gemeenten hebben hier sterk op aangedrongen bij zowel het ministerie van Verkeer en Waterstaat als de Tweede Kamer. Er zijn immers meer locaties denkbaar waar fout parkeren als zeer hinderlijk wordt ervaren zonder dat de veiligheid op de weg of de vrijheid van het verkeer in direct geding is. Direct optreden tegen dergelijke fout geparkeerde voertuigen kan in bepaalde gevallen zeer wenselijk zijn. Hierbij kan worden gedacht aan het onbevoegd parkeren op laad- en loshavens, taxistandplaatsen, marktterreinen, voetgangersgebieden en dergelijke. Deze wegen en weggedeelten moeten eerst nader worden aangewezen in een gemeentelijke verordening voordat er gebruik gemaakt kan worden van deze bevoegdheid.

In zowel de oude als de nieuwe regeling geldt dat een voertuig niet zonder meer kan worden weggesleept wanneer aan één van de genoemde criteria wordt voldaan. Degene die met de uitvoering van de wegsleepregeling is belast, dient per geval na te gaan of in dat specifieke geval het wegslepen van het desbetreffende voertuig absoluut noodzakelijk is. Het wegslepen van een voertuig dat om 4.00 uur 's nachts in strijd met één van de genoemde criteria is geparkeerd, zal doorgaans als niet of minder urgent moeten worden beschouwd. In zo'n geval kan het opmaken van een proces-verbaal door een opsporingsambtenaar doorgaans volstaan.

Verhouding Wet-Mulder en bestuursdwang.

Wanneer een voertuig fout geparkeerd staat en wegsleepwaardig is, zijn er in principe twee naast elkaar bestaande manieren om hiertegen op te treden. Allereerst door de politie en justitie op grond van de Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften (Wet-Mulder) via het opmaken van een proces-verbaal. Daarnaast door het uitvoeren van bestuursdwang (lees: het laten wegslepen en bewaren van dat voertuig) door het college van burgemeester en wethouders.

In de *oude* wegsleepregeling bestond er een onlosmakelijk verband tussen beide vormen van optreden. Voordat tot het wegslepen van een voertuig kon worden overgegaan, moest altijd eerst een proces-verbaal op grond van de Wet-Mulder worden opgemaakt. Indien het desbetreffende proces-verbaal werd geseponneerd of wanneer vrijspraak of ontslag van

rechtsvervolgving door de rechter volgde, dienden ook de kosten van het wegslepen en bewaren van het voertuig te worden terugbetaald.

In de *nieuwe* wegsleepregeling is deze koppeling losgelaten. Het opmaken van een proces-verbaal op grond van de Wet-Mulder, voordat tot het wegslepen van een voertuig kan worden overgegaan, is niet meer vereist, maar *kan* nog steeds wel samengaan. Opgemerkt moet worden dat het wel noodzakelijk is om de geconstateerde parkeerovertreding zo goed mogelijk vast te leggen wanneer alleen gebruik wordt gemaakt van de bestuursdwangbevoegdheid. Voor eventuele latere bezwaar- en beroepsprocedures op grond van de Awb is het verstandig de geconstateerde parkeerovertreding zo goed mogelijk vast te leggen in een schriftelijk document en bij voorkeur vergezeld laten gaan van een foto die de feitelijke situatie weergeeft. Een eventueel sepot, vrijspraak of ontslag van rechtsvervolgving door justitie, respectievelijk de rechter naar aanleiding van een proces-verbaal is niet zonder meer een reden ook de kosten van de bestuursdwang terug te betalen. Het college van burgemeester en wethouders maakt in een eventuele bezwaarprocedure een zelfstandige afweging.

Verordening

In artikel 170 e.v. WVV 1994 is het kader aangegeven waarbinnen gebruik gemaakt kan worden van de bevoegdheid tot het wegslepen van voertuigen. Hoewel de bevoegdheid tot het wegslepen van voertuigen in de wet is neergelegd, kan er pas goed gebruik gemaakt worden van deze bevoegdheid wanneer de gemeenteraad in een verordening nadere regels heeft gesteld over de toepassing van deze bevoegdheid, zoals in artikel 173, tweede lid van de wet wordt voorgeschreven. In deze verordening dienen in elk geval regels te worden gesteld over:

- -

de aanwijzing van de plaats(en) waar de weggesleepte voertuigen worden bewaard;

- -

de berekening van de kosten die verbonden zijn aan de uitvoering van het wegslepen en bewaren van voertuigen;

- -

de eventuele aanwijzing van wegen en weggedeelten waar op grond van artikel 170, eerste lid onder c WVV 1994 voertuigen mogen worden weggesleept.

Aangezien in artikel 173, tweede lid van de wet wordt aangegeven dat de nadere regels bij gemeentelijke verordening moeten worden gesteld, kunnen de hiervoor genoemde onderwerpen niet worden gedelegeerd aan het college. De uitwerking van nadere regels van de verordening kan wel door het college geschieden, bijvoorbeeld door middel van beleidsregels.

ARTIKELGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1. Begripsomschrijvingen.

In deze bepaling zijn begrippen omschreven die diverse malen in de verordening voorkomen. De omschrijving van deze begrippen spreekt voor zich. Veelal wordt verwezen naar definities uit geldende wetgeving. Het begrip "voertuig", zoals in artikel 1 RVV 1990 is omschreven, is ruim. Hieronder vallen niet alleen motorvoertuigen, maar ook fietsen en bromfietsen, invalidervoertuigen, trams en wagens. Al deze voertuigen vallen dus onder de werking van deze wegsleepverordening. Het begrip motorrijtuig en aanhangwagen is apart omschreven, omdat artikel 5 van de wegsleepregeling alleen betrekking heeft op dit soort voertuigen.

Artikel 2. Aanwijzing van wegen en weggedeelten waar voertuigen kunnen worden verwijderd, overgebracht en in bewaring gesteld in het belang van het vrijhouden van wegen en weggedeelten.

Zoals hiervoor in het algemene deel van de toelichting is gememoreerd, is de bevoegdheid tot het wegslepen van voertuigen in de wet zelf geregeld. Voor het wegslepen van voertuigen in het belang van de veiligheid op de weg of de vrijheid van het verkeer hoeven geen wegen en weggedeelten te worden aangewezen. Van deze bevoegdheid kan op alle wegen en weggedeelten binnen de gemeente gebruik worden gemaakt.

Voor het wegslepen van voertuigen in het belang van het vrijhouden van wegen en weggedeelten kunnen op grond van artikel 170, eerste lid, aanhef en onder c, en artikel 173, tweede lid, aanhef en onder c WW 1994 bij gemeentelijke verordening wegen en weggedeelten worden aangewezen. Middels deze bepaling worden alle wegen en weggedeelten binnen de gemeente aangewezen. In artikel 2 van het Besluit wegslepen van voertuigen is nader aangegeven om welke soorten van wegen en weggedeelten het kan gaan.

Artikel 3. Plaats bewaring voertuigen en openingstijden.

De inhoud van deze bepaling spreekt voor zich. Vanwege de redactie van artikel 173, tweede lid WW 1994 moet(en) plaats(en) van bewaring van voertuigen door de gemeenteraad worden aangewezen.

Delegatie daarvan aan het college is niet mogelijk. In onvoorziene omstandigheden kan de burgemeester, op grond van zijn bijzondere bevoegdheden ter handhaving van de openbare orde, tijdelijk ook andere terreinen aanwijzen als plaats van bewaring van voertuigen. De openingstijden kunnen wel nader door het college worden vastgesteld, omdat ze niet expliciet genoemd zijn in artikel 173 WW 1994. Als ze in de verordening opgenomen zouden zijn zou dat minder flexibel zijn. De gekozen locatie van de bewaarplaats is goed bereikbaar, ook met het openbaar vervoer, voor de mensen die met de wegsleepregeling te maken krijgen. De openingstijden zijn ruim gekozen. Openstelling van de bewaarplaats alleen gedurende werkdagen is niet genoeg, omdat iemand hierdoor onevenredige schade kan lijden die mogelijk op de gemeente wordt verhaald.

Artikel 4. Kosten overbrengen en bewaren voertuigen

In de artikelen 12, 13, 14 en 15 van het Besluit wegslepen van voertuigen is geregeld welke kostensoorten, die verbonden zijn aan het wegslepen en in bewaring stellen van voertuigen, in rekening kunnen worden gebracht bij de overtreder. Het gaat dan niet alleen om personele en materiële kosten die direct verband houden met het wegslepen en in bewaring stellen van voertuigen, maar ook om kosten die verbonden zijn aan bekendmaking van beschikkingen, verkoop, eigendomsoverdracht of vernietiging van voertuigen, inclusief de taxatie van deze voertuigen, renteverlies, WA-verzekering e.d. In de wegsleepregeling kan en is volstaan met een uitsplitsing van de kosten die verbonden zijn aan het wegslepen van voertuigen enerzijds en de bewaring van deze voertuigen anderzijds.

Artikel 5. Betaling van het verschuldigde bedrag vindt plaats bij

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 6. Overbrengen en in bewaring stellen van motorrijtuigen in het geval van gebleken onvoldoende rijgeschiktheid of rijvaardigheid dan wel het ontbreken van een behoorlijk zichtbare kentekenplaat.

Naast de in artikel 170, eerste lid WVV 1994 bedoelde gevallen zijn in deze wet nog twee gevallen genoemd, waarin het noodzakelijk kan zijn om een voertuig te laten wegslepen en in bewaring laten stellen. Achtereenvolgens wordt hier bedoeld op:

- 1.

het niet afgeven van het rijbewijs, wanneer dit is ingevorderd, omdat iemand zijn/haar motorrijtuig heeft bestuurd terwijl hij/zij onder invloed was van drogerende stoffen of alcohol en dergelijke (zie art. 130 en 164 WVV 1994);

- 2.

de situatie dat een motorrijtuig of aanhangwagen niet beschikt over een behoorlijk zichtbare kentekenplaat terwijl de eigenaar of houder van dat motorrijtuig niet direct te achterhalen is. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan voertuigwrakken die geen kenteken meer hebben of aan situaties dat er sprake kan zijn van het “knoeien” met kentekens in geval van (auto)diefstal.

Wanneer in dit soort gevallen een voertuig moet worden weggesleept en in bewaring genomen, is geen sprake van uitoefening van bestuursdwang. Artikel 170, eerste lid WVV 1994, waarin de bestuursbevoegdheid is geregeld, is dan ook niet van toepassing in de genoemde gevallen. In feite gaat het om een vorm van inbeslagname van goederen die ook in het strafrecht voorkomt. Wel heeft de wetgever voor deze gevallen diverse bepalingen uit hoofdstuk X Bestuursdwang van de WVV 1994 (artikel 170 e.v.) van overeenkomstige toepassing verklaard. Het is raadzaam om ook in de wegsleepverordening de artikelen over de bewaarplaats(en) van voertuigen en openingstijden (art. 3) en de kosten van overbrengen en bewaren van voertuigen (art. 4) voor deze gevallen van overeenkomstige toepassing te verklaren.

Artikel 7. Toezichthouders

Met het toezicht op de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze verordening zijn de door burgemeester en wethouders aangewezen personen belast.

De basis voor deze bevoegdheid wordt gevonden in hoofdstuk 5 van de Algemene wet bestuursrecht. Deze aangewezen personen geven opdracht aan het door de gemeente ingeschakelde bergingsbedrijf om over te gaan tot het wegslepen van voertuigen.

Artikel 8. Citeertitel

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 9. Inwerkingtreding

Dit artikel spreekt voor zich.